

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/363/2014
Identifikačné číslo spisu: 5912205756
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5912205756.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky C. U., bývajúcej v F., zastúpenej JUDr. Petrom Malachovským, advokátom so sídlom v Likavke, Partizánov č. 760, proti odporkyni R. C., bývajúcej v F., zastúpenej Mgr. Jurajom Fričom, advokátom so sídlom v Ružomberku, Podhora č. 49, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5 C 57/2012, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 3. júna 2014 sp. zn. 9 Co 366/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Ružomberok uznesením zo 17. apríla 2014 č.k. 5 C 57/2012-109 uložil navrhovateľke povinnosť zložiť sumu 250 € ako preddavok na trovy, ktoré si vyžiada znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria. V odôvodnení uviedol, že ide o preddavok na trovy, na ktoré dal podnet úkon navrhovateľky, ktorej pomery neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdneho poplatku.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Žiline uznesením z 3. júna 2014 sp. zn. 9 Co 366/2014 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Uviedol, že každý spoluvlastník má právo obrátiť sa kedykoľvek na súd s návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom súd nie je viazaný návrhom, keďže sa jedná o spôsob vyporiadania vyplývajúci z právneho predpisu (§ 153 ods. 2 O.s.p.), a to z ustanovenia § 142 Občianskeho zákonníka. Preto ak súd prvého stupňa uložil navrhovateľke podľa § 141 O.s.p. zloženie preddavku na trovy (vo výške jednej polovice), ktoré si vyžiada znalecké dokazovanie, rozhodol vecne správne, keďže rešpektoval postupnosť spôsobov rozdelenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Poukázal na to, že na zaplatenie druhej polovice preddavku na trovy konania prvostupňový súd zaviazal aj odporkyňu, keďže sa jedná o dôkaz, ktorý nariadil v záujme obidvoch účastníčok.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie z dôvodu jeho vecnej nesprávnosti. Podľa jej názoru bolo uznesenie o ustanovení znalca v rozpore so zásadou hospodárnosti, a zároveň

vyjadrila nesúhlas s potrebou deliť sporné parcely, keďže vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je možné dosiahnuť prisúdením jednotlivých parciel v celosti. Na základe uvedeného navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenia súdov oboch stupňov a vec vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie smeruje v danom prípade proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie nemá znaky uznesení, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť jej dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Dovolací súd ďalej skúmal (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Navrhovateľka procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietala; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Z obsahu dovolania (§ 41 ods. 2 O.s.p.) vyplýva, že navrhovateľka odvolaciemu súdu vytýka to, že vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý ale môže byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v ustanovení § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a nevyšla najavo žiadna z väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky nerozhodoval, pretože nejde o konečné rozhodnutie a súd prvého stupňa rozhodne o nich až v konečnom rozhodnutí vo veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.